

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317010945
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6317010945.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Ryanta v trestnej veci obžalovaného M. U. a T. F. stíhaných pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a § 20 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2018 o odvolaní obž. T. F. proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T 144/2017 zo dňa 5. 3. 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. F. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T 144/2017 zo dňa 5. 3. 2018 bol obžalovaný M. U. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. a obž. T. F. bol uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 02.11.2016 v čase okolo 01.00 hod. v obci T., časť U., T. U.. X, sa po vzájomnej dohode vlámali do tam odparkovaného osobného motorového vozidla značky Renault Kangoo, evidenčné číslo F.-D., bielej farby a to tak, že prišli k uvedenému vozidlu, ktoré si už predtým T. F. ohliadol, následne T. F. zobral zo zeme kus betónu, ktorý hodil cez bočné okno na strane spolujazdca vpredu do auta, v dôsledku čoho sa okno rozbilo a cez rozbité okno M. U. zobral z miesta spolujazdca obálku s 90 ks preplatenými zotretými výhernými žrebmami od spoločnosti NIKÉ, finančnú hotovosť 15,- €, doklady k mesačnej uzávierke z NIKÉ v T., predfaktúru od spoločnosti Velcom, žiadosť o asistenčnú službu, doklady z obecného úradu a z úradu práce, pričom časť ukradnutých žrebov od spoločnosti NIKÉ bola neskôr majiteľke vrátená, čím vznikla majiteľke vecí R. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., U. XXX/X škoda krádežou vo výške 652,- €, pričom časť ukradnutých žrebov v hodnote 245,- € jej bola neskôr vrátená a škoda poškodením skla na aute vo výške 120,- €, hoci T. F. bol rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 24.03.2016, právoplatným dňa 24.03.2016 pod číslom konania 3T 165/2015-99 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona odsúdený.

Za toto konanie okresný súd uložil obžalovanému M. U. trest odňatia slobody vo výmere 1 a pol roka, pričom mu výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. Obž. T. F. uložil v zmysle § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, 4, 7, § 37 písm. h), m), § 56 ods. 1, 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne a peňažný trest vo výške 2.000,- €. V zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného T. F. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by bol peňažný trest zo strany obžalovaného T. F. úmyselne zmarený, uložil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

V neposlednej rade podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 24 mesiacov a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Brezno, sp. zn. OT/7/2017 zo dňa 06. 02. 2017, ako aj všetky výroky na toto rozhodnutie obsahovo nadväzujúce.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obž. T. F., a to proti výroku o vine a treste. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba dospela k záveru, že pretrvávajú pochybnosti o skutkových okolnostiach dôležitých pre uznanie viny obžalovaného. Obž. T. F. od začiatku trestného stíhania popieral spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Zo skutku je usvedčovaný len svedeckou výpoveďou obž. M. U., ktorý sa k spáchaniu skutku priznal. Výpoveď tohto spoluobžalovaného nie je podporená podľa obhajoby žiadnymi inými dôkazmi. Svedkovia vypočutí v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, nepotvrdili výpoveď obž. M. U.. Svedeckou výpoveďou L. Y. bolo preukázané, že obžalovaný sa nedopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Žiadny iný dôkaz ani správa o výsledku porovnávania pachových stôp, ani znalecký posudok, nepreukázal účasť obžalovaného na spáchaní skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Pokiaľ ide o motív výpovede spoluobžalovaného M. U., obž. T. F. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že M. U. ho usvedčoval, lebo si myslel, že sa za neho skryje, že on má známosti na polícii, že to vybaví a nič z toho nebude. V tomto zmysle obhajoba citovala časti napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o peňažný trest, ktorý mu bol uložený vo výške 2 000,- eur, poukazuje na to, že tento trest obžalovaný uhradil na základe platobnej výzvy Okresného súdu Brezno č.k. OT 7/2017 zo dňa 16. 3. 2017 do pokladne Okresného súdu Brezno k sp. zn. OT 7/2017, pričom k správe pre register trestov zo dňa 19. 4. 2017 na meno ods. T. F. je uvedené, že peňažný trest zaplatil dňa 30. 3. 2017, ale zároveň je tam nesprávne uvedená sp. zn. súdu OT 27/2013 a terajšie priezvisko V.. Preto obhajoba má za to, že súd prvého stupňa pri ukladaní súhrnného trestu rozhodoval nezákonne, keď nezobral do úvahy skutočnosť, že peňažný trest vo výške 2 000,- eur obžalovaný zaplatil. Vzhľadom na vyššie uvedené obhajoba poukazuje na to, že vykonaným dokazovaním na súde prvého stupňa nebolo nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a preto obhajoba žiada súd, aby rozhodol v prospech obžalovaného v súlade so zásadou „in dubio pro reo“. Preto navrhla, napadnutý rozsudok zrušiť a vo veci rozhodnúť tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodí v celom rozsahu, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridrižovala písomných dôvodov odvolania. Poukazuje na to, že obžalovaný od začiatku trestného stíhania popieral spáchanie trestnej činnosti. Vo vykonaných dôkazoch, podľa obhajoby, nie je žiadny priamy dôkaz o tom, že by obžalovaný spáchal predmetný skutok. V prospech obžalovaného svedčila svedkyňa Y. a keďže dôkazná situácia je takáto, obhajoba dospela k záveru, že v konaní nebolo nepochybne preukázané, že obžalovaný spáchal predmetný skutok. Z toho dôvodu navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a požiadala krajský súd, aby rozhodol vo veci sám tak, že obžalovaného spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodí.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že okresný súd vo veci správne ustálil skutkový stav, preto odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné. Vo vzťahu k uloženému peňažnému trestu vo výmere 2 000,- eur, pokiaľ bol už tento trest uhradený, podľa prokurátora, nemal už byť opätovne ukladaný, z toho dôvodu navrhol, aby obž. F. bol uložený iba trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne za súčasného uloženia zákazu činnosti.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí poprosil súd, aby rozhodol v jeho prospech. Uviedol, že nerozumie tomu, prečo ho spoluobžalovaný usvedčuje z predmetného skutku, keď on ho nespáchal, nerád by stratil 3 roky za to, čo neurobil.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obž. T. F. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za účelové alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s výpoveďou spoluobžalovaného M. U., ktorý jednoznačne v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní, usvedčoval obž. T. F. zo spáchania predmetnej trestnej činnosti, pričom podrobne opísal priebeh skutku. Obž. T. F. však výpoveď obž. M. U. hodnotil ako neverohodnú. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd správne preskúmal vierohodnosť výpovede obž. M. U., pričom konštatoval, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by túto vierohodnosť jeho výpovede mohli spochybniť. Tento obžalovaný sa totiž v prípravnom konaní priznal k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti a podrobne opísal priebeh skutku a na hlavnom pojednávaní zotrval na tejto výpovedi. Navyše okresný súd pri hodnotení dôveryhodnosti predmetnej výpovede správne konštatoval, že táto bola v súlade s konaním obžalovaného, ako aj jeho družky L. Y. po spáchaní predmetnej krádeže, tak ako to uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v časti hodnotenia vierohodnosti výpovede obž. M. U. na strane č. 6 a 7 napadnutého rozsudku.

V neposlednej rade k hodnoteniu vierohodnosti výpovedí obž. M. U. krajský súd konštatuje, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný na rozdiel od obž. T. F., ktorý bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný. V konečnom dôsledku je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že z výpovede obž. U. vyplynulo, že obž. F. po spáchaní skutku ho ovplyvňoval v tom smere, aby zmenil výpoveď, pretože obž. F. je v podmienke. Toto však obž. U. odmietol, preto sa mu obž. F. mal vyhrážať prestretím kolena. Z uvedeného dôvodu pri hodnotení vierohodnosti výpovede obž. U. aj krajský súd, v súlade so závermi okresného súdu, vyhodnotil jeho výpoveď ako vierohodnú a námietky obž. F. v tomto smere vyhodnotil ako účelové v snahe dosiahnuť sa zbavenia trestnej zodpovednosti, keďže trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia v inej veci. Navyše pre odvolací súd je osoba obžalovaného T. F. nedôveryhodnou osobou, keďže tento bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, pričom vo svojich výpovediach uvádza účelové nepravdy, klame, len aby sa vyvinil z protizákonného konania, čo naposledy vyplynulo z návrhu prokurátora na vzatie obžalovaného do väzby v inej veci, tak ako to uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 7, kde z návrhu prokurátora na vzatie do väzby obžalovaného F. vyplynulo, že skutok mal spáchať len on sám, pričom svedkyňa Y. o tom nevedela, avšak svedkyňa Y. pred sudcom pre prípravné konanie uviedla, že predmetný skutok spáchala ona sama a obž. F. o tom nevedel. Evidentne v tomto prípade obaja nehovorili pravdu. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd preto správne ustálil skutkový stav a obž. T. F. správne uznal vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., pretože spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil v úmysle spôsobiť tak malú škodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (vlámaním) a bol za takýto čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obž. T. F., pri jeho ukladaní prihliadol ku všetkým skutočnostiam, na ktoré bol povinný podľa zákona prihliadnúť. Správne vyhodnotil osobu obž. T. F., ako aj možnosti jeho nápravy a pomery. Osobu obžalovaného je potrebné hodnotiť ako kriminálnu osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti, pričom doposiaľ uložené podmienčné tresty u obžalovaného nespĺnili svoj účel. V tomto smere okresný súd výrok o uloženom treste riadne odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil, preto aby sa neopakoval, naň poukazuje. Pre úplnosť však odvolací súd dodáva, že pokiaľ ide o námietku obhajoby, že obžalovaný zaplatil peňažný trest vo výške 2 000,- eur, krajský súd poznamenáva, že pri ukladaní súhrnného trestu okresný súd bol povinný sa riadiť zásadami ukladania súhrnných trestov, pričom z § 42 ods. 2 Tr. zák. okrem iného vyplýva, že súhrnný trest nesmie byť miernejší trest, ako trest uložený skorším rozsudkom, pričom podľa tohto ustanovenia okresný súd, okrem iného, musí uložiť zo zrušeného rozhodnutia aj peňažný trest, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom, ak tomu nebráni ust. § 34 ods. 7 Tr. zák. Z uvedeného dôvodu okresný súd správne postupoval pri ukladaní súhrnného trestu, pokiaľ obžalovanému uložil aj peňažný trest z trestného rozkazu Okresného súdu Brezno sp. zn. OT 7/2017, ktorý vo výroku o treste zrušil. V tomto smere, pokiaľ ide o námietku obžalovaného a obhajoby, že tento peňažný trest obžalovaný už uhradil, k tomu je potrebné dodať, že v zmysle § 56 ods. 4 Tr. zák. peňažný trest, ktorý

odsúdený už vykonal, sa započítava do nového peňažného trestu, ktorý bol páchatelovi uložený pre ten istý skutok, alebo do tohto trestu, ak bol uložený ako súhrnný trest alebo úhrnný trest. Z tohto ustanovenia vyplýva, že uhradený peňažný trest vo výške 2 000,- eur sa obžalovanému započítava do výkonu peňažného trestu uloženého v tomto konaní. Na margo tvrdenia okresného prokurátora, že by sa nemal ukladať peňažný trest, pokiaľ bol uhradený, je potrebné dodať, že ust. § 56 ods. 5 Tr. zák. pozná iba jeden prípad, kedy peňažný trest súd neuloží, a to ak by sa tým zmarila možnosť náhrady škody spôsobenej trestnými činom. Takto uložený trest aj podľa krajského súdu spĺňa zákonné podmienky pre individuálnu, aj generálnu prevenciu, pričom u obžalovaného F., keďže sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T 167/2015 mu okresný súd nemohol uložiť iný trest ako nepodmienečný.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obž. T. F. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.